

niedziela

głos z Torunia

NR 12 (796) • J • ROK LIII • 21 III 2010 • TORUŃ

W NUMERZE:

Nowi lektorzy i akolitaci – w Wyższym Seminarium Duchownym

Aktywizacja podopiecznych Caritas

W służbie życiu – Dzień Świętości Życia

TEMAT TYGODNIA

Wiosna

W tym roku wyczekujemy wiosny bardziej niż kiedykolwiek, bowiem tak jak przez lata pragnęliśmy śniegu, tak w tym sezonie narzekaliśmy na jego nadmiar. Dlatego wyglądamy promieni słonecznych, kupujemy hiacynty, bo pragniemy, by wraz z wiosną kalendarzową wstąpiły w nas nowe siły.

Przyroda budzi się ze snu zimowego, a my winniśmy obudzić ze snu nas samych. Potrzeba nam wiosny – odnowy spojrzenia na Boga, bliźniego i siebie, potrzeba nam nowych pomysłów na to, któredy pójść po zimowym śnie naszej duszy. To już 5. niedziela Wielkiego Postu. Coraz bliżej jesteśmy świąt upamiętniających śmierć i zmartwychwstanie Pana Jezusa. Na ile jesteśmy gotowi i otwarci, by wstąpiło w nas nowe życie?

Pozwólmy, by stopniał śnieg w najbardziej zasypanych zakamarkach naszych dusz, zdobądźmy się na wysiłek przekopania serc i przygotowania ich na wzrost kwiatów wiary, nadziei i miłości. Użyjmy do tego narzędzi, które być może mimo Wielkiego Postu stoją zapomniane – wybierzmy się na Drogę Krzyżową, na nabożeństwo „Gorzkich Żali”, wsłuchajmy się w słowa kapłana głoszącego nauki rekolekcyjne w naszej świątyni. Nie omińmy konfesyjonału, w którym przez posługę spowiednika Jezus – ogrodnik serc, usunie kamienie grzechu i zasieje w nich pokój i radość.

Joanna Kruczyńska

Życie ludzkie jest święte. Życie i zdrowie fizyczne są cennymi dobrami powierzonymi nam przez Boga. Mamy się o nie rozsądnie troszczyć, uwzględniając potrzeby drugiego człowieka i dobra wspólnego
KKK 2258, 2288

BOŻENA SZTAJNERNIEDZIELA

MAGIA – równia prowadząca ku potępieniu

27 lutego w Toruniu odbyło się sympozjum „Magia – cała prawda”. Przez cały dzień licznie zgromadzeni słuchacze (szacuje się, że frekwencja sięgnęła ok. 1500 osób) mieli okazję zapoznać się z refleksjami prelegentów oraz skorzystać z oferty stoisk z literaturą ukazującą problem magii z katolickiego punktu widzenia. Aula Wydziału Teologicznego UMK, gdzie odbywało się spotkanie, nie pomieściła wszystkich chętnych; trzeba było nagłośnić sąsiednie pomieszczenia. Głównymi organizatorami byli Maria i Wiesław Skwirowie, odpowiedzialni za diakonię ewangelizacji w Domowym Kościele, których wsparły małżeństwa – członkowie wspólnoty. Pomocy udzieliły też Stowarzyszenie Rodzin Katolickich, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży i wspólnota „Posłanie”

więcej na str. IV-V

RPIG / MAREK KUPIŃSKI

PIOTR DZIKOWSKI

Krzyż – jedyna nadzieja

Grudziądz

Spotkanie z krzyżem, który adoro-
wał Jan Paweł II 25 marca 2005 r.,
w Wielki Piątek (ostatni w jego ziem-
skim życiu), miało miejsce w koś-
ciele Ducha Świętego i kolegiacie
św. Mikołaja w Grudziądzu. Nawie-
dzenie krzyża rozpoczęło się w koś-
ciele Ducha Świętego 19 lutego. 20
lutego po Koronce do Miłosierdzia
Bożego krzyż został procesyjnie prze-
niesiony do kolegiaty. Rozpoczęto
Drogą Krzyżową prowadzoną przez
proboszcza ks. kan. Dariusza Kunickiego.
Przesłaniem nabożeństwa
były słowa: „Panie, niech nęda
moja utonie w Twoim miłosierdziu”.
Po każdym z nabożeństw był czas
na osobistą adorację i modlitwę.
Wieczornej koncelebrowanej Mszy
św. przewodniczył ks. inf. Tade-
usz Nowicki. Modlono się w inten-
cji nowych powołań kapłańskich
i proszono o błogosławieństwo dla
kapłanów. W homilii Ksiądz Infułat
nawiązał do Roku Kapłańskiego
i Proboszcza z Ars. Mówił o jego głą-
bokiej wierze, modlitwie i wielkiej
miłości do Eucharystii. Szczególną

wymowę miały słowa: „Łączymy się
z wszystkimi, którym znak krzyża
jest bliski. Trzymajmy się krzyża
jak Jan Paweł II”.

Swój czas modlitewny miała też
młodzież, była to adoracja i śpiew
kanonów z Taizé. O 21.37 Ksiądz
Proboszcz przewodniczył Eucha-
rystii w intencji rychłej beatyfikacji
Jana Pawła II. W homilii ks. Jaro-
sław Janowski przypomniał historię
papieskiego krzyża: „Ten krzyż prze-
kazał Ojciec Święty rodakom jakby
wiedział, że będzie potrzebny, aby
przypominać o chrześcijańskiej god-
ności. Ten krzyż w ręku Jana Pawła II
jest przestrzenią, jest sposobem na
życie”. Ten znak zbawienia towarzy-
szył wiernym podczas wszystkich
niedzielnich Mszy św.

Na Mszy św. o godz. 13.00 zgro-
madzili się członkowie Żywego
Różańca z Grudziądza i okolic.
Przewodniczył jej moderator die-
cezjalny ks. prał. Gerard Gromow-
ski, który w homilii podkreślił rolę
krzyża w historii, w życiu każdego
z nas, a szczególnie Jana Pawła II.
Po Koronce do Miłosierdzia Bożego

S. KLEMENSA

Procesyjne przeniesienie krzyża z kościoła Ducha Świętego do kolegiaty

krzyż adorowały Grupy Modlitewne
św. Ojca Pio.

Nawiedzenie krzyża zakończy-
ły – nabożeństwo „Gorzkich Żali”
i wieczorna Msza św. Wspólnota
parafialna św. Mikołaja dziękuje ks.
kan. Dariuszowi Kunickiemu i ks.

kan. Markowi Borzyszkowskiemu
za zorganizowanie modlitwy i przy-
pomnienie słów Jana Pawła II: „Wraz
z wami patrzę na krzyż i oddaję
mu cześć, powtarzając słowa: Witaj
krzyżu, jedyna nadziejo”.

Renata Lewandowska

ARCHIWUM PARAFII

Uczestnicy dnia skupienia dla katechetów dekanatu działdowskiego

Spotkanie katechetów

27 lutego w parafii pw. św. Jana Chrzciela w Narzymiu odbył się dzień
skupienia dla katechetów dekanatu działdowskiego. Czas ten rozpoczął się
egzortą ks. kan. Mariana Barzowskiego – proboszcza parafii pw. św. Jakuba
Apostoła w Białutach oraz Drogą Krzyżową. Po nabożeństwie odbyło się
spotkanie, podczas którego omówiono bieżące sprawy katechetyczne.
Ogłoszenia podał wizytator dekanatu działdowskiego ks. kan. Jan Pezara.
x. J

Krzyż papieski u św. Maksymiliana

Toruń

Od 20 marca w parafii pw. św. Maksymiliana odbywają się rekolekcje
wielkopostne. Rozpocznemy je razem z krzyżem papieskim, który
jest znakiem miłości i śmierci Chrystusa, a dla nas stał się świadec-
twem cierpienia i służby aż do końca Jana Pawła II. Znamy ten krzyż
z Drogi Krzyżowej, kiedy to Papież w cierpieniu i słabości trzymał go
oraz łączył się z wiernymi uczestniczącymi w nabożeństwie odprawia-
nym w rzymskim Koloseum. Później zdjęcie z kaplicy Ojca Świętego
właśnie z tym krzyżem było rozdawane na wizytach duszpasterskich
w domach przez duszpasterzy.

Powitanie krzyża odbyło się 20 marca podczas Mszy św. o godz. 18.00.
Przez całą niedzielę jest okazja do uczczenia znaku naszej wiary i świadka
cierpienia Jana Pawła II. Zapraszamy również na rekolekcje wielkopostne,
które poprowadzi redemptorysta o. Waldemar Gawłowski.

Ks. Mariusz Klimek w imieniu wspólnoty parafialnej św. Maksymiliana w Toruniu

DUSZPASTERSTWO PIELGRZYMKOWE DIECEZJI TORUŃSKIEJ

zaprasza na pielgrzymki:

► Włochy (samolot-autokar) –
7 do 14 kwietnia z okazji
5. rocznicy śmierci Jana Pawła II;
► sanktuarium Francji w dniach
4-14 maja z udziałem bp. Józefa
Szamockiego. Koszt 2500 zł.

Oferta pielgrzymkowa jest
dostępna w siedzibie Duszpasterstwa Pielgrzymkowego
na toruńskich Wrzosach
przy parafii św. Antoniego,
ul. św. Antoniego 4,
tel. (56) 654-56-34.
Biuro jest czynne
od godz. 16.00 do 18.00.
Strona internetowa:
www.dpdt.diecezja.torun.pl

Zainteresowanie było ogromne

MAGIA – równia prow

Tomasz Strużanowski

Pomysł narodził się podczas spotkania z Małgorzatą i Markiem Nawrockimi – opowiadają Maria i Wiesław Skwirowie. – Małgorzata, autorka poczytnych książek dla dzieci i młodzieży, opowiedziała, jak lektura „Harry’ego Pottera” zmobilizowała ją do napisania powieści antymagicznej „Anhar”. W marcu 2008 r. w ramach promocji tej książki w Warszawie odbyło się sympozjum „Magia – cała prawda”. Miało ono być jednorazową imprezą, jednak spotkało się z tak ogromnym zainteresowaniem, że nastąpiła kontynuacja. Toruń stał się 15. miastem, do którego zawitało sympozjum.

Dlaczego uznaliśmy, że spotkanie jest potrzebne? Widzimy, jak modna stała się magia. Modzie tej ulegają nawet katolicy. Magia pojawia się nagminnie pod pozorem troski o zdrowie człowieka, dbałości o powodzenie w interesach i życiu. Magia, spirytyzm, wróżbiarstwo, bioenergoterapia, homeopatia i okultyzm przenikają wiele sfer życia.

Magia to bałwochwalstwo

Ks. dr Mariusz Terka, patrol z KUL-u, ukazał problem magii z perspektywy Biblii i nauczania Ojców Kościoła. Definiując magię, określił ją jako rytualne działanie, przez które człowiek usiłuje wpłynąć na rzeczy, osoby lub zdarzenia normalnie będące poza zasięgiem jego możliwości. Magia bierze swoje źródło z określonej koncepcji świata, w której składa się on z niezliczonej liczby elementów powiązanych ze sobą i oddziałujących na siebie. Uprawiający magię wierzy, że gdy wejdzie w posiadanie jednego z tych elementów, uzyska władzę nad kolejnym. Drugie z podstawowych założeń myślenia

magicznego to przekonanie, że świat duchów może oddziaływać na świat materialny.

Biblia ukazuje inną koncepcję rzeczywistości. Świat materialny został stworzony przez Boga i oddany w panowanie człowiekowi. Człowiek jest więc kimś wyjątkowym w świecie, a nie tylko jednym z elementów układanki. Ma panować nad światem, a nie wtapiać się w niego.

Biblia zawiera całkowity zakaz uprawiania magii i ukazuje nieskończoną wyższość działania Bożego nad działaniem magicznym. Stary Testament ukazywał praktyki magiczne jako zagrażające wierze, utożsamiając je z bałwochwalstwem. W Nowym Testamencie magia jest przedstawiona jako zjawisko sprzeciwiające się głoszeniu Ewangelii i wykluczające z udziału w królestwie Bożym. Jest otwieraniem się na działanie złych duchów, przywoływaniem ich pomocy. W ten sposób człowiek zostaje odciągnięty z drogi zbawienia i wchodzi na drogę prowadzącą ku wiecznemu potępieniu.

Magia odgradza od Boga

Ks. dr Andrzej Trojanowski, egzorcysta z archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej, podkreślił, że magia to nie tylko problem historyczny, dotyczący czasów biblijnych. To dzieje się współcześnie, w Polsce, każdego dnia. – Przychodzą do mnie ludzie przestraszeni. Czują się osaczeni przez świat, którym usiłowali zawładnąć, pozyskać go i nim manipulować. Na początku wydawało im się, że magia im służy; po pewnym czasie okazuje się, że to oni sami stali się niewolnikami.

Magia to sprzeniewierzenie się Miłości, która jest łaską – podkreślił prelegent. – Zostaliśmy ukochani, wywyższeni, zbawieni dzięki miłości Boga. Chrześcijaństwo wyraża się w nieustannym otwieraniu się na tę miłość. Największym zagrożeniem dla chrześcijanina jest pokusa

zamykania przed Bogiem pewnych zakamarków naszego życia, by w nich decydować po swojemu. Tu otwiera się pole dla magii, która jest niczym innym, jak próbą samozbawienia, wejścia w rzeczywistość ponadzmysłowe bez Pana.

Czym jest egzorcyzm? Uobecnieniem się świętości Bożej. Do tego potrzebna jest wiara obu stron – kapłana i proszącego o modlitwę. Uderzeniem w centrum problemu jest Eucharystia. Diabeł nie wytrzymuje totalnego zanegowania jego działania i często wówczas następują manifestacje: powalanie opętanego na posadzkę czy inne znaki. To chwila, w której objawia słabość diabła. Największym niebezpieczeństwem jest sytuacja, w której diabeł działa w człowieku, zniewala go, a na zewnątrz tego nie widać.

Ostrożnie z hinduizmem!

S. Michaela Pawlik, wieloletnia misjonarka w Indiach, dominikanka i znawczyni hinduizmu, przestrzegała przed szukaniem wspólnego mianownika między chrześcijaństwem i hinduizmem. Różnice między tymi religiami dotyczą tak fundamentalnych kwestii, że nie ma tu mowy o dojściu do jakichkolwiek wspólnych ustaleń. Otwarcie się na wpływy hinduizmu stanowi dowód naiwności lub kompletnego niezrozumienia, czym jest chrześcijaństwo. Zdecydowanie odradziła tak modną dziś jogę. – To tylko na początku wygląda na niewinną zabawę, próbę poprawy samopoczucia – powiedziała. – Media zachwalające jogę przemilczają niezliczone przypadki załamań, obłąkań, pobić, gwałtów, samobójstw, morderstw, które miały miejsce w ośrodkach propagujących te praktyki na całym świecie.

Okultyzm jest grzechem

O. dr Aleksander Posacki, jezuita, demonolog, przewodniczący Związku Egzorcystów Polskich,

O. dr Aleksander Posacki, nawiązując do zakazów uprawiania magii zawartych w Biblii, zaznaczył, że upływ kilku tysięcy lat niczego w tym względzie nie zmienił. Okultyzm zasadniczo sprzeciwia się przykazaniu Bożemu: „Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną”. – Czy człowiekowi wierzącemu potrzeba jeszcze mocniejszych argumentów uzasadniających zakaz wchodzenia w rzeczywistość okultystyczną niż autorytet Objawienia? Ubóstwienie samego siebie, grzech przeciwko Duchowi Świętemu, który nie będzie odpuszczony w tym życiu ani w przyszłym – oto konsekwencje odrzucenia tego, co Biblia mówi o okultyzmie.

Rozmowa z pisarką Małgorzatą Nawrocką

ZDJĘCIA: JERZY KALINOWSKI

adająca ku potępieniu

zdefiniował okultyzm jako duchowość, mieszczącą w sobie: magię, spirytyzm, wróżbiarstwo oraz medycynę okultystyczną. Podkreślił, że okultyzm to nie jest złudzenie, czy nieszkodliwe głupstwo. To rzeczywistość realna – współcześnie ma mocne podstawy filozoficzne i religijne oraz bogatą symbolikę ułożone w spójny światopogląd, którego nie wolno lekceważyć. Jest grzeszny i niebezpieczny, gdyż otwiera na opętanie i może prowadzić do straszliwych szkód psychiczno-fizycznych.

Wkładamy dzieciom do rąk truciznę

Małgorzata Nawrocka, autorka powieści antymagicznych „Anhar” i „Alhar syn Anhara”, podjęła próbę odpowiedzi na pytanie: Dlaczego „Harry Potter” to książka szkodliwa, nieprzypominająca baśni i bajek znanych nam z dzieciństwa? Zauważyła, że w klasycznej baśni magią nie zajmują się ludzie, lecz istoty innego gatunku, które wkraczają w świat ludzki wtedy, gdy ludzie wyczerpią możliwości działania, natomiast w „Harrym Potterze” magia jest na każde zawołanie. Bajki i baśnie wyraźnie rozgraniczają dobro i zło, natomiast w książce J. K. Rowling dobro i zło są niejednorodne. O ile Lord Voldemort może jeszcze ująć za uosobienie zła (choć i jemu zdarzają się „szlachetne” odruchy), o tyle żadna z pozostałych postaci nie reprezentuje sobą metafizycznego dobra. W tej książce nie ma nieba – zauważyła. – Nie rządzi w niej system wartości oparty na Dekalogu.

– „Harry Potter” zainfekował dzieci, budząc w nich niezdrowe zainteresowanie magią. Na bazie popularności tej książki nastąpił zalew czasopism i literatury ezoterycznej. Narodziło się pokolenie podatne na magię; skutki tego zobaczymy za kilkanaście, kilkadziesiąt lat – powiedziała Małgorzata Nawrocka, przytaczając

jednoznaczną opinię kard. Ratzingera: „Jest to książka, która niszczy chrześcijaństwo w duszy dziecka, zanim ono zdąży się tam zakorzenić”.

Pisarka odniosła się też do książki bijącej w ostatnim czasie rekordy popularności pt. „Zmierzch” Stefani Meyer. Zwróciła uwagę na postać głównego bohatera, którym jest wampir. – Wampir to jeden z ulubionych symboli satanistycznych. Drażni go światło – nie może w nim żyć, więc wybiera ciemność. Nietrudno zrozumieć, co taki wybór symbolizuje w sferze duchowej. Nie może być tak, że mama zamyka drzwi pokoju nastolatki, zadowolona, że ma ją z głowy, a ta do 2.00 w nocy z wypiekami na twarzy kartkuje książkę demoniczną.

Nowe „zawody” – astrolog, wróżka

Andrzej Wronka, dziennikarz, prezes Stowarzyszenia „Effatha”, podkreślił, że w nowoczesnej wydawałoby się Europie szerzy się zabobon. Przytoczył fragment rozporządzenia polskiego ministra pracy i polityki socjalnej z 1995 r., legalizującego nowe zawody. „Astrolodzy i pokrewni. Ich zadania obejmują: przepowiadanie przyszłości na podstawie układu linii dłoni, na podstawie układu kart, kształtu i układu kości martwych zwierząt, fusów kawy, herbaty”. To jest język urzędowego dokumentu, wydanego w państwie europejskim pod koniec XX wieku!

Z tej drogi można zawrócić

Przejmującym dopełnieniem konferencji były świadectwa: Krzysztofa – byłego bioenergoterapeuty oraz Leszka Dokowicza, dziennikarza, twórcy filmów dokumentalnych. Opowiada Krzysztof: „Im bardziej wchodziłem w New Age, tym większe obrzydzenie czułem do Kościoła. Popsuły się moje relacje z żoną i dziećmi, potem przyszły problemy ze zdrowiem – zacząłem

przejmować dolegliwości swoich pacjentów. Lekarze nie stwierdzali we mnie żadnej choroby, a bóle były nie do wytrzymania. Pojawiły się myśli samobójcze, poczucie braku sensu życia. W końcu za namową żony poszedłem na rekolekcje parafialne. Zacząłem wołać do Boga o pomoc. Moje zasadnicze uzdrowienie wewnętrzne dokonało się na Jasnej Górze, gdzie usłyszałem, że jeśli się nie nawrócę, zginę ja i cała moja rodzina. Przystąpiłem do spowiedzi. Przeżyłem «efekty specjalne»: warczałem na modlącego się nade mną kapłana, trząsałem się, byłem zawracany przez jakąś moc z drogi do kaplicy. Trzeba było półtora roku modlitw o wyjście z tego, w czym tkwiłem 17 lat. Pozbyłem się 50 kg literatury ezoterycznej, różdżek, wachadełek, zrezygnowałem z dotychczasowych znajomości. Wraz z żoną i dziećmi podjąłem codzienną wspólną modlitwę wieczorną”.

Równie przejmujące było świadectwo Leszka Dokowicza. Minęło wiele lat, zanim uświadomił sobie, jak głęboko sięga manipulacja tłumami młodych ludzi przychodzącymi na technoparty, mająca ewidentnie charakter satanistyczny. Po dramatycznej ucieczce z Niemiec, podczas której przeżył fizyczne doświadczenie obecności demona, powrócił do Polski. Tu rozpoczął nowe życie – życie człowieka nawróconego.

Ostatnim punktem sympozjum i jego zwieńczeniem była Msza św. w sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy na Bielanach, sprawowana pod przewodnictwem bp. Andrzeja Suskiego.

Za jeden z owoców sympozjum należy uznać inicjatywę ks. Sławomira Witkowskiego, ojca duchownego toruńskiego seminarium i ks. Dariusza Iwańskiego, którzy zaproponowali cykl spotkań poświęconych medytacji chrześcijańskiej. Na pierwsze spotkanie przyszło ponad 20 osób. □

Bp Józef Szamocki udzielił alumnom roku III posługi lektoratu, a alumnom roku IV posługi akolitatu

Nowi lektorzy i akolitaci

W 2. niedzielę Wielkiego Postu, 28 lutego, w bazylice katedralnej Świętych Janów w Toruniu została odprawiona uroczysta Msza św., podczas której bp Józef Szamocki udzielił alumnom roku III posługi lektoratu, a alumnom roku IV posługi akolitatu. Przyjęcie posług było poprzedzone rekolekcjami wielkopostnymi dla kleryków Wyższego Seminarium Duchownego, które prowadził ks. prał. Jacek Nawrot – ojciec duchowny WSD w Gdańsku.

Po Ewangelii rektor toruńskiego seminarium ks. prał. dr Krzysztof Lewandowski odczytał imiona i nazwiska kandydatów, którzy podeszli kolejno do Księdza Biskupa i oznajmili słowem „jestem” gotowość zostania lektorem lub akolitą. Po homilii nastąpił uroczysty obrzęd udzielenia promocji. Po specjalnym błogosławieństwie do każdego z kandydatów na lektora

Ksiądz Biskup skierował słowa: „Przyjmij księgę Pisma Świętego, wiernie przekazuj Słowo Boże, aby wzrastało i działało w sercach ludzkich”. Natomiast do kandydatów na akolitów powiedział: „Przyjmij naczynie z chlebem i kielich z winem do sprawowania Eucharystii w taki sposób, abyśmy mogli służyć Kościołowi w jej sprawowaniu”. Na te słowa każdy z nowo promowanych odpowiedział: „Amen”.

Właściwym zadaniem lektora jest czytanie podczas liturgii Pisma Świętego, z wyjątkiem Ewangelii. Lektor może też wykonać psalm responsoryjny wraz z werselem przed Ewangelią, gdy w danym zgromadzeniu liturgicznym nie ma psalmisty. Wolno mu też odczytać lub odśpiewać intencje modlitwy powszechnej, pełnić funkcję komentatora, kierować śpiewem i uczestnictwem wiernych w liturgii. Alumni Seminarium Duchowne-

go jako lektorzy mogą błogosławić pokarmy na stół wielkanocny.

Akolita jest ustanawiany, aby pomagał diakonom i prezbiterom podczas Mszy św. i innych czynności liturgicznych. Słowo akolita znaczy sługa Eucharystii. Akolita może więc w nadzwyczajnych przypadkach udzielać Komunii św. wiernym podczas Mszy św. lub poza nią, zanosząc ją do chorych, nawet w razie konieczności udzielić jej osobie umierającej w formie Wiatyku. Akolita może dokonać puryfikacji (oczyszczenia) naczyń liturgicznych: pateny i kielicha, a także wystawić do adoracji Najświętszy Sakrament w puszcze lub monstrancji, a po adoracji chować do tabernakulum, nie ma jednak prawa błogosławienia. Akolitami ustanawia się wyłącznie uczniów Seminarium Duchownego. Szafarzem obrzędów lektoratu i akolitatu jest biskup.

Na zakończenie Mszy św. przedstawiciel roku IV kleryk Wojciech Skolmowki w imieniu nowo promowanych lektorów i akolitów złożył serdeczne podziękowania Księdzu Biskupowi za udzielenie posług, przewodniczenie Eucharystii i wygłoszoną homilię. Skierował także słowa wdzięczności za towarzyszenie na drodze do kapłaństwa i obdarzenie zaufaniem w stronę Księdza Rektora, Ojców Duchownych, Moderatorów i Profesorów Wyższego Seminarium Duchownego.

Promocje, które otrzymali klerycy, są etapami na drodze ku Chrystusowemu kapłaństwu. Powierzone posługi zmierzają do tego, aby kandydaci do święceń przygotowywali się stopniowo do służby słowa i ołtarza, które wpisują się w codzienną posługę każdego kapłana.

Kleryk Dawid Gapiński

Jubileusz Bractwa św. Józefa Opiekuna Rodzin (2)

Podczas 10-letniego istnienia bractwo przez działalność modlitewno-apostolską buduje autorytet ojca, rodziny i małżeństwa. Temu służą praktyki formacyjno-liturgiczne.

W czasie rocznej nowenny do św. Józefa, która odbywa się każdego

19. dnia miesiąca, członkowie modlą się przed Najświętszym Sakramentem, uczestniczą w Mszy św. i konferencji formacyjnej. Uroczystość ku czci św. Józefa przypadająca 19 marca jest poprzedzona nowenną. Przedstawiciele bractwa czyn-

nie angażują się w przygotowanie liturgii eucharystycznej i uroczystości obchodzą święta rocznicowe. Każdego roku są organizowane pielgrzymki dziękczynne do jednego z sanktuariów maryjnych oraz do sanktuarium św. Józefa w Kaliszu.

W 2005 r. w Toruniu bractwo zorganizowało I Sympozjum Józefologiczne, a obecnie czyni przygotowania do zorganizowania II Sympozjum Józefologicznego również w Toruniu. Szczegółowe dane na temat działalności bractwa można

znaleźć w wydawanym co miesiąc biuletynie informacyjno-formacyjnym Bractwa św. Józefa Opiekuna Rodzin.

Więcej informacji można uzyskać u rektora: bractwojoseph@diecezja.torun.pl, tel. (56) 649-67-70.

Zachęcam czcicieli św. Józefa do zakładania przy swoich parafiach kół Bractwa św. Józefa Opiekuna Rodzin.

Adam Ławniczak
Rektor Bractwa św. Józefa
Opiekuna Rodzin

Czas jest skarbem, który ucieka, wymyka się, przecieka nam przez palce jak woda pomiędzy kamieniami. Minął dzień wczorajszy i dzisiejszy dzień mija. Wkrótce jutro odmieni się w jeszcze jedno wczoraj. Trwanie życia jest bardzo krótkie. Ale ileż w tej małej przestrzeni można dokonać z miłości do Boga

Josemaría Escrivá

Aktywizacja podopiecznych Caritas

Współdziałając z Caritas Diecezji Toruńskiej, Instytucja Szkoleniowa „La Soleil” przygotowała przedsięwzięcie mające na celu wsparcie podopiecznych Caritas. Projekt „Aktywizacja społeczna podopiecznych Caritas” jest realizowany dla mieszkańców następujących powiatów: chełmińskiego, golubsko-dobrzyńskiego, grudziądzkiego, toruńskiego i wąbrzeskiego. Skierowany jest do osób długotrwale bezrobotnych i nieaktywnych zawodowo, zagrożonych wykluczeniem społecznym, zwłaszcza po 45. roku życia, a także wchodzących na rynek pracy bądź powracających po przerwie związanej z urodzeniem lub wychowaniem dzieci. Udział w projekcie jest bezpłatny. Niezwykle istotnym elementem jest możliwość zaoferowania opieki nad osobami zależnymi. Organizatorzy zapewniają bezpłatne noclegi i wyżywienie podczas trwania poszczególnych etapów, jak również transport na miejsce warsztatów. Warsztaty i szkolenia odbywają się w Ośrodku Szkoleniowym Caritas Diecezji Toruńskiej w Przysieku pod Toruniem. Projekt będzie realizowany przez 21 miesięcy i specjalistycznym wsparciem obejmie 108 osób.

Każdy z uczestników bierze udział w warsztatach przedsiębiorczego myślenia, które wykształcą umiejętność radzenia sobie ze stresem oraz ryzykiem porażki. Organizowane są treningi motywacji, mające na celu podwyższenie umiejętności nawiązywania kontaktów i podnoszenie samooceny oraz nabycie postawy asertywnej. W dzisiejszych czasach bardzo istotna jest komunikacja w ramach podstawowej komórki, jaką jest rodzina. Dlatego trzeba dołożyć wszelkich starań, aby relacje rodziców z dziećmi były oparte na szczerości i wzajemnym zaufaniu. W ramach projektu każdy z rodziców zostanie objęty specjalistycznym wsparciem pod nazwą „Szkoła dla rodzica”, dzięki któremu nauczy się budowania relacji opartych na szacunku i zrozumieniu. Celem warsztatów jest nabycie umiejętności, które pozwolą na bezpieczne porozumiewanie się w rodzinie i szkole. Porozumiewanie to będzie oparte na poszanowaniu godności i wzajemnym szacunku. Warsztaty w konsekwencji mają ograniczyć zjawiska patologiczne występujące w środowiskach dzieci i młodzieży. Idealnym miejscem dla sprawdzenia zdobytych w tym obszarze kompetencji będą wyjazdy integracyjne dla rodzin, w tym wyjazd nad morze. W ramach wyjazdów przewidziano takie atrakcje, jak:

wyjścia do kina, muzeum i teatru. Oferowane w ramach projektu formy wsparcia mają pobudzić chęć do aktywnego uczestniczenia w życiu społecznym i kulturalnym. Podczas trwania projektu uczestnicy mają zagwarantowany stały kontakt z psychologiem, który na bieżąco będzie monitorował ich postępy oraz oferował niezbędne wsparcie.

wiedzy i narzędzi, które umożliwią realizację założonych celów.

Zdobyte umiejętności uczestnicy będą mogli wykorzystać podczas wyjazdów na zaplanowane targi pracy oraz późniejszego zatrudnienia.

W ramach realizowanego projektu jest planowane wsparcie dla trzech grup uczestników. Pierwsza grupa jest w trakcie odbywania zajęć,

Volontariusze zbierają przybory szkolne dla dzieci z Białorusi

Projekt „Aktywizacja społeczna podopiecznych Caritas” to również pomoc w doskonaleniu kompetencji zawodowych, które są niezbędne na rynku pracy. Dla każdego z uczestników przygotowano spotkania z doradcą zawodowym, który pomoże zdiagnozować umiejętności i preferencje zawodowe. Uczestnicy otrzymają również praktyczne wsparcie z zakresu pisanie listu motywacyjnego i życiorysu, które są nieodłącznym elementem procesu rekrutacji podczas poszukiwania pracy. W ramach projektu odbędą się symulacje rozmów o pracę, podczas których uczestnicy dowiedzą się, w jaki sposób dobrze zaprezentować się pracodawcy. Dodatkowo warsztaty z autoprezentacji pomogą wykreować pozytywną stronę osobowości. Wypracowane rozwiązania zostaną wzmocnione przez indywidualne sesje coachingowe polegające na motywowaniu przez dostarczenie

natomiast kolejne grupy zostaną zrekrutowane. Zainteresowanych prosimy o kontakt – e-mail: dominika.przybylinska@lasoleil.com.pl, tel. 519-057-522.

Projekt „Aktywizacja społeczna podopiecznych Caritas” jest współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego. Na realizację wymienionych działań uzyskano dofinansowanie w ramach Poddziałania 7.2.1 Aktywizacja społeczna i zawodowa osób zagrożonych wykluczeniem społecznym Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Instytucją wdrażającą dla tego projektu jest Regionalny Ośrodek Polityki Społecznej w Toruniu, a pośredniczącą Urząd Marszałkowski Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Więcej informacji o projekcie można znaleźć na stronie: www.lasoleil.com.pl/projekty.

Marek Świąciecki

W służbie życiu

W uroczystość Zwiastowania Pańskiego, 25 marca, przypada Dzień Świętości Życia. W tym dniu rozważamy tajemnicę Wcielenia oraz życia każdego człowieka, które jest najpiękniejszym darem Stwórcy, a także obejmujemy troską życie tych najbardziej bezbronnych, poczętych, ale jeszcze nienarodzonych i modlimy się za nich.

Kościół naucza, że miłość małżeńska jest nastawiona na urodzenie i wychowanie potomstwa. Dzieci bowiem są najcenniejszym darem dla małżonków, przynoszą im dobro i radość. W obecnych czasach rodzicielstwo naturalne napotyka na wiele trudności. Kiedy zabiegi medyczne nie przynoszą pozytywnych rezultatów, a małżonkowie pragną realizować się jako rodzice, myślą o adopcji. Bezpłodność bowiem jest źródłem cierpień, pary bezdzietne niejednokrotnie są smutne i zawiedzione, szukają ostatniej nadziei, ponieważ chcą żyć w pełnej rodzinie.

Mówią rodzice adopcyjni

O macierzyństwie i ojcostwie – które są źródłem prawdziwej radości i ukazują sens życia rodzinnego niezależnie od więzów krwi oraz o drodze do szczęścia – opowiada Marta i Andrzej, rodzice adopcyjni.

„Leczenie, zabiegi, odbierające nadzieję kolejne diagnozy medyczne, żal i poczucie straty wciąż towarzyszyły nam – opowiada Marta. – Pragnienie rodzicielstwa i obdarzanie miłością były tak silne, że pomyśleliśmy o adopcji. Po długich rozmowach uznaliśmy, że jest to nasza ostatnia nadzieja”. „Dlatego trafiliśmy do katolickiego ośrodka adopcyjnego – dodaje Andrzej. – Adopcja to proces, w którym ważne jest zaufanie. Wraz z kandydatami na rodziców adopcyjnych korzystaliśmy z pomocy pedagoga, psychologa, prawnika i lekarza, którzy poszukiwali dla nas najlepszych rozwiązań, pomagali w przeprowadzeniu formalności dotyczących zawiązania rodziny adopcyjnej”. Marta i Andrzej mówią o znaczeniu rozmów z pracownikami ośrodka, które pokazały im, na co się decydują, by była to decyzja świadoma i przemyślana. Podkreślają, że nie do przecenienia są zajęcia grupowe ukazujące sytuację dziecka porzuconego, podpowiadające, jak budować z nim więź, jak mądrze je kochać i prowadzić, uwzględniając różnice między dziećmi wychowywanymi się w kochających domach a tymi, które trafiły do placówki, a następnie do adopcji; są to dzieci o specjalnych potrzebach emocjonalnych.

Dziś Marta i Andrzej odzyskali nadzieję, cieszą się szczęśliwą rodziną. Nadal uczestniczą w spotkaniach organizowanych przez ośrodek, np. z okazji Wielkiego Postu. Przyjaźnią się z rodzinami adopcyjnymi i wymieniają doświadczenia.

W diecezji toruńskiej Diecezjalny Ośrodek Adopcyjno-Opiekuńczy znajduje się przy parafii Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu, ul. Panny Maii 2, 87-100 Toruń, tel. (56) 652-26-26, e-mail: doao@diecezja.torun.pl; dyżury odbywają się w poniedziałki, wtorki, środy i piątki w godz. 16.00-18.00, w czwartki w godz. 10.00-12.00.

Duchowa adopcja

W Dniu Świętości Życia myślimy także o rodzicach adopcyjnych i zastępczych, którzy pragną potomstwa, a również o tych, którzy nie chcą, by ich poczęte dziecko urodziło się. W obronie życia zagrożonego zabiciem w łonie matki staje Kościół i proponuje m.in. Duchową Adopcję Dziecka Poczętego Zagrożonego Zagładą.

Modlitwa codzienna

Panie Jezu, za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po narodzeniu, proszę Cię w intencji tego nie narodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty sam mu przeznaczyłeś. Amen

Ruch ten powstał po objawieniach Matki Bożej w Fatimie jako odpowiedź na wezwanie Maryi do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy. Jego celem jest zachęcenie do urodzenia dziecka mimo trudności, wątpliwości i obaw oraz kształtowanie postaw prorodzinnych. Dlatego służy budowaniu w rodzinie miłości, bezpieczeństwa i solidarności, mobilizuje do gorliwego życia chrześcijańskiego oraz pogłębia więź z Bogiem.

Duchowa adopcja jest ślubem czasowym i trwa 9 miesięcy. Polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Dodatkowo można dołączyć postanowienia, np. post, uczestniczenie w dodatkowych Mszach św. czy modlitwach. Dotyczy jednego konkretnego dziecka, które nie jest znane osobie modlącej się; nie są też znani rodzice dziecka. Może być podejmowana wielokrotnie, po wypełnieniu poprzedniej. Praktykowanie duchowej adopcji powinno być poprzedzone uroczystym przyrzeczeniem złożonym na ręce kapłana podczas Mszy św. Aby pojąć intencję, dobrze jest wziąć udział w rekolekcjach, dniach skupienia lub przynajmniej pogłębić wiedzę na temat duchowej adopcji.

Osoby zainteresowane duchową adopcją powinny uzyskać zgodę księdza proboszcza

Życie ludzkie jest święte. Sam Bóg jest Panem życia, od jego początku aż do końca. Nikt, w żadnej sytuacji, nie może rościć sobie prawa do bezpośredniego niszczenia niewinnej istoty ludzkiej KKK 2258

na przeprowadzenie przyrzeczeń w kościele. Więcej informacji można uzyskać w odpowiednich ośrodkach. Centralny Ośrodek Krzewienia Duchowej Adopcji znajduje się na Jasnej Górze, ul. o. Augustyna Kordeckiego 2, 42-225 Częstochowa 25, tel. (34) 377-74-15, e-mail: adopcja.duchowa@jasnagora.pl, jest czynny w godz. 9.00-13.00 i 15.00-17.00.

W diecezji toruńskiej Ośrodek Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego znajduje się przy parafii pw. Świętych Apostołów Szymona i Judy Tadeusza, w sanktuarium Matki Bożej Brzemiennej w Wąbrzeźnie przy ul. Górnej 13, gdzie w wigilię uroczystości Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny odbywa się składanie przyrzeczeń Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego.

Dzień Świętości Życia przypomina, że Bóg jest dawcą życia. W tym duchu Zgromadzenie Sióstr św. Elżbiety ratuje dzieci, których matki nie chcą albo nie mogą wychowywać. Dlatego z inicjatywy zgromadzenia na terenie diecezji toruńskiej działają 2 okna życia – im. bł. Marii Merkert w domu sióstr elżbietanek w Grudziądzu przy ul. Mikołaja z Ryńska i im. św. Elżbiety w domu sióstr elżbietanek w Toruniu przy ul. Rabskiej.

Beata Pieczykura

głos z Torunia

niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański (redaktor odpowiedzialny)

współpraca: Joanna Kruczyńska

ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń, tel. (56) 622-35-30 w. 39

fax (56) 621-09-02, e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku w godz. 9.00-13.00

Redakcja częstochowska: Beata Pieczykura

tel. (34) 369-43-38